

A *MediArt* jogelődje, a teljesen hasonló elvek szerint szerkesztett *MRE-INFO*, majd a *REUMA-INFO* eddig 64 kiadott számából 36 esetben jelent meg a „Szerkesztőség rovata”. Vannak olyan periodikák (nem csak orvostudományiak), amelyek mindig élnek ezzel az eszközzel.

Sokszor van is értelme a figyelemfelhívásnak, de néha pusztán szájbarágásról van szó. A *MediArt* 1. száma után helyénvalónak tűnik a rovat megszólalása.

Érthető, hogy amikor márciusban kézhez kapták a régi-új folyóirat, a *MediArt* 1. számát, az új küllem és a kiadóváltás meglepetést keltett. Sokan ki is fejezték meglepedettségüket, és elküldték gratulációikat – amit ezúton a Szerkesztőség és a Kiadó nevében is hálásan köszönünk.

Mint látható, ez a mostani szám is azt bizonyítja, tovább haladunk az úton, amikor soha nem volt orvostudományi és orvostörténeti dolgozatok mellett széles kitekintéssel és érdekes olvasnivalókkal igyekszünk az olvasókat szolgálni. Ugyanakkor szembe kell nézni azzal a ténnyel, hogy az olvasótábor fokozatosan megváltozik. Néhány gyógyszercég példamutató tudományos és kulturális támogatása révén pár százan szponzoráció révén megkapják az idej számokat, jó néhány egyéni előfizető igényt tart a folyóiratra, és remélhetőleg, lévén szó az Akadémiai Kiadó termékéről, egyre több intézmény és könyvtár is előfizetőjévé válik. Az általánosabb olvasótábor miatt egyre több új szerzőt vonunk be a folyóiratba, és messze nem csak az orvostudomány területéről.

Mindezek miatt – legalább egy alkalommal érdemes felvázolni, hogy e folyóirat szerkesztése mennyire különbözik más folyóiratokétól. A tisztán tudományos dolgozatokat közlő lapok esetében a beküldött cikkeket általában lektorálásra küldik, majd az időben lassan lezajló folyamat keretében a dolgozatok különböző mértékű javításokkal visszaérkeznek a szerkesztőségbe. Ezután az adott lapszamba szánt publikációkat átadják a kiadónak, ahol a nyomdai előkészítő tördelés keretében kiderül, hogyan jönnek ki a szövegek az oldalakra. Ekkor derül ki, hogy az oldalakon üres területek

maradhatnak, amiket kiadói anyagokkal töltenek fel. A *MediArt* és elődje esetében a főszerkesztő igyekszik a terjedelmet úgy kérni, hogy az adott írás terjedelme a nyomdai oldalak egész számú többszörösének feleljen meg, de ezt nem mindig lehet elérni. Így a nyomdai előkészítés a főszerkesztőre nagy munkát ró, mert a rések betöltésére anyagokat készít elő, hogy azokat majd a tördelés során „beszabják” az üres részekre. Ily módon egy-egy negyedévi szám előkészítése folyamatos (!) munkát igényel – a szerzőkkel való levelezés, a megkapott anyagok többszöri összeillesztése miatt. Ez örömteli szellemi munka. Minden szerző önzetlenül, anyagi ellenszolgáltatás nélkül nyújt közreműködést, a velük való egyezkedés, a tartalmi és terjedelmi konszenzuseresés általában zökkenőmentesen zajlik. Külön nehezíti még folyóiratunk helyzetét a különböző technikájú és minőségű képanyag beküldése, így közölhetőségük és beilleszthetőségük felmérése. A *REUMA-INFO* idejében konstans nyomdai előkészítő partner után, a *MediArt* esetében új viszonyok várták a folyóiratot, de a kiadónál szokatlan szerkesztési elv és gyakorlat sikeres befogadást nyert.

És érdemes még egyszer leszögezni a folyóirat ars poeticáját. A 17 év alatt kifejlesztett gyakorlat folytatásaként, a tágran értelmezett orvostudomány iránt érdeklődőknek igyekszünk olvasmányos, tudományos véleményeket közölni, figyelemre méltó írásokat közreadni az orvostörténelem ki nem apadó forrásaiból és a medicinával kapcsolatos vagy attól teljesen független, érdekes kulturális, művészeti cikkeket megjelentetni. Nincs új a nap alatt – mondhatnánk, s különben is szinte minden megtalálható a világhálón. De a Gutenberg-galaxis fennmaradását meggyőződéssel támogatva hisszük, hogy egy folyóiratpéldány a maga komplexitásában a karosszékbe ülő olvasónak egy csomagban nyújtja mindent. Rövidített megoldásban ezt képviseli a 2001/3. szám óta már 20 alkalommal megjelenő „Tudta-e Ön, hogy...” rovat.

Mivel a folyóirat történetében ez a fordulat éve, barátsággal kérünk mindenkit, hogy minden tekintetben támogassák ezt a szellemi közösséget. Küldjenek közölnivalókat, hozzászólásokat, pl. az „Anekdóták” rovatba!

Tisztelettel és barátsággal

a Főszerkesztő